



TYGODNIK SALWATORSKI

13.11.2016 r. ● PISMO PARAFII NAJŚWIĘTSZEGO SALWATORA W KRAKOWIE ● NR 45 (1142) ● Rok 23

ROK 2016 ROKIEM MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

Pomnik Chrystusa Króla w Świebodzinie. fot. wikipedia.pl



Krółuj nam Chryste! Zawsze i wszędzie!

W numerze:

- Jubileuszowy akt przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana •
- Komunikat Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych • Komunia Święta chorych •
- List do chorych • Areopag w Tauron Arena w Krakowie • Barokowa podróż •

TYGODNIK SALWATORSKI

Redaguje zespół w składzie:

Red. nac.: ks. Tomasz Gędek, Jan Deskur,
Maria Gracja Krzyżanowska, Krzysztof Bar,
Barbara i Andrzej Skrzyńscy

Stale współpracują:

ks. Krzysztof Biros, Felicja Niedzielska

Ilustracje:

Jerzy Pulchny

Skład, redakcja techniczna i graficzna:

Krzysztof Korzeniak

Adres redakcji:

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88;
e-mail: tygodniksalwatorski@gmail.com;
www.tygodniksalwatorski.pl
(administruje Roman Topór-Mądry).

Tygodnik Salwatorski powstaje z pracy bez honorariów.

*Tygodnik można zaprenumerować
w zakrystii kościoła SS. Norbertanek.*

*Można go nabywać we wszystkich kościołach
na terenie Parafii.*

Kancelaria Parafialna

30-114 Kraków, ul. Kościuszki 88
www.parafiasalwator.pl

Dni i godziny urzędowania

Dzień tygodnia	Kancelaria	Zarząd Cmentarza
poniedziałek	16.00 - 17.30 ks. Tomasz[k,p]	nieczynne
wtorek	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k,p]	16.00 - 17.30
środa	16.00 - 17.30 ks. Proboszcz[k], ks. Paweł[p]	16.00 - 17.30
czwartek	16.00 - 17.30 ks. Ryszard[k,p]	nieczynne
piątek	9.00 - 10.30 ks. Proboszcz[k,p]	9.00 - 10.30
sobota	9.00 - 10.30 ks. Ryszard, ks. Paweł, ks. Tomasz	nieczynne

k - dyżur w kancelarii, p - dyżur w parafii

Msze święte i nabożeństwa

NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:30 9:00 10:30 12:00 13:15 19:00

Kościół Najświętszego Salwatora:

11:15 - lipiec, sierpień - 2, 4, 5 niedziela miesiąca;
od września do czerwca w każdą niedzielę, miesiąca

Kaplica św. Małgorzaty:

11:15 - lipiec, sierpień - 1. i 3. niedzielę miesiąca

Kaplica Wszystkich Świętych:

10:00 - maj, czerwiec, wrzesień, październik

DNI POWSZEDNIE

Kościół św. Jana Chrzciciela i św. Augustyna:

6:30 7:15 8:00 18:00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

- Msza św. dla dzieci godz. 17.00.

Telefon do kancelarii: 12 424 43 60

Nr konta Parafii: PKO Bank Polski S.A.

30 1020 2892 0000 5402 0402 0490 7434

Zachęcamy wszystkich chętnych do współpracy z
„Tygodnikiem Salwatorskim”.

Czekamy na wasze teksty i artykuły pod adresem:

tygodniksalwatorski@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania
nadesłanych materiałów. Redakcja zastrzega sobie także prawo
odmowy przyjęcia tekstu, reklamy lub ogłoszenia.

Na początku...

Drodzy Czytelnicy Tygodnika!

Dobiega końca rok Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia, który obfitował w niezapomniane wydarzenia. Na jego zakończenie zaplanowano Uroczystość Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa za Króla i Pana. Rozpocznie się ona w sobotę 19 listopada o godz. 10.00 w Łagiewnikach. Akt ten będzie proklamowany przed Panem Jezusem wystawionym w Najświętszym Sakramencie. Natomiast w przyszłą niedzielę, w uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, we wszystkich świątyniach Kościoła katolickiego w Polsce, każdy będzie mógł osobiście i razem z domownikami, we wspólnocie zgromadzenia liturgicznego, dokonać aktu przyjęcia Jezusa za Króla i Pana. Temu wydarzeniu poświęcamy dużo miejsca w Tygodniku. Publikujemy zarówno treść samego Aktu, jak i Komunikat Zespołu ds. Ruchów Intonizacyjnych. Zespół ten został powołany przez Konferencję Episkopatu Polski w związku z tym, że wiele wspólnot i stowarzyszeń w Polsce, zwłaszcza środowisko oazowe i charyzmatyczne, stawiało sobie za cel uznać Chrystusa Panem i Zbawicielem, uznać Go Królem i poddać się Jego Prawu. Efektem pracy tego zespołu jest czekająca nas w najbliższy weekend uroczystość.

Biskupi polscy wystosowali do nas z tej okazji list, w którym słusznie zauważają, że nie można sprowadzić tego Aktu tylko do wypowiedzenia formuły słownej. Dlatego trzeba, byśmy wszyscy od zaraz podjęli trud duchowego przygotowania. „Trzeba treść Aktu poznać, w sercu rozważyć i przyjąć. By zaś dobrze zaowocował w naszym życiu, należy zadbać o stan łaski uświęcającej, a więc o serce czyste, pojednane z Bogiem i z bliźnimi. Konieczny jest wysiłek ożywienia osobistej więzi z Jezusem, by mógł działać i zaprowadzać Swe Królestwo w poszczególnych wymiarach naszego życia. Stąd też, pierwszym nakazem chwili jest modlitwa do Ducha Świętego, ponieważ bez Jego pomocy nikt nie jest w stanie wyznać, iż «Panem jest Jezus» (1Kor 12,3).”

W Tygodniku kontynuujemy również tematy listopadowe, czyli dotyczące świętych obcowania i modlitwy za zmarłych. Podejmuje je ks. Ryszard Siuta w „Liście do chorych”. Jego głównym zajęciem jest posługa właśnie chorym. Od wielu lat codziennie się za nich modli. Co miesiąc natomiast pisze list do chorych i w bazylice Bożego Ciała odprawia dla nich i za nich Mszę św. Najważniejszym elementem tej posługi jest jednak odwiedzanie chorych z Panem Jezusem w Komunii św.

Warto też zaglądnąć do naszych stałych rubryk: aktualności z życia parafii – relacje z koncertu „Barokowa podróż. Szlakiem europejskiej muzyki dawnej”, który odbył się w naszym kościele, a także z pierwszego spotkania z cyklu wydarzeń „SDM. Jesteśmy razem!”, w którym uczestniczyli przedstawiciele naszej parafialnej grupy młodzieżowej Areopag. Do stałych rubryk należą również refleksje ks. Tomasza nad niedzielą Ewangelią, piątek na Salwatorze, Ogłoszenia Parafialne, różności z przeszłości i teraźniejszości, zaproszenie na wycieczkę z Parafialnym Klubem Seniora

Redaktor prowadzący Jan Deskur

SPROSTOWANIE

W poprzednim numerze Tygodnika w artykule zatytułowanym „ZABURZENIA SŁUCHU ZWIĄZANE Z WIEKIEM”, pominęliśmy nazwiska pań prelegentek. Były to: pani mgr Bogumiła Pieniążek i pani Irena Wodecka. Obie panie reprezentują firmę KIND. Bardzo przepraszamy nasze wspaniałe wykładowczynie i naszych czytelników.

Jubileuszowy akt przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana

Nieśmiertelny Królu Wieków, Panie Jezu Chryste, nasz Boże i Zbawicielu!

W Roku Jubileuszowym 1050-lecia Chrztu Polski, w roku Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia, oto my, Polacy, stajemy przed Tobą [wraz ze swymi władzami duchownymi i świeckimi], by uznać Twoje Panowanie, poddać się Twemu Prawu, zawierzyć i poświęcić Tobie naszą Ojczyznę i cały Naród.

Wyznajemy wobec nieba i ziemi, że Twego królowania nam potrzeba. Wyznajemy, że Ty jeden masz do nas święte i nigdy nie wygasłe prawa. Dlatego z pokorą chyląc swe czoła przed Tobą, Królem Wszechświata, uznajemy Twe Panowanie nad Polską i całym naszym Narodem, żyjącym w Ojczyźnie i w świecie.

Pragnąc uwielbić majestat Twojej potęgi i chwały, z wielką wiarą i miłością wołamy: **Królu nam Chryste!**

- W naszych sercach – **Królu nam Chryste!**
- W naszych rodzinach – **Królu nam Chryste!**
- W naszych parafiach – **Królu nam Chryste!**
- W naszych szkołach i uczelniach – **Królu nam Chryste!**

- W środkach społecznej komunikacji – **Królu nam Chryste!**

- W naszych urzędach, miejscach pracy, służby i odpoczynku – **Królu nam Chryste!**

- W naszych miastach i wioskach – **Królu nam Chryste!**

- W całym Narodzie i Państwie Polskim – **Królu nam Chryste!**

Błogosławimy Cię i dziękujemy Ci Panie Jezu Chryste:

- Za niezgłębioną Miłość Twojego Najświętszego Serca – **Chryste nasz Królu, dziękujemy!**

- Za łaskę chrztu świętego i przymierze z naszym Narodem zawarte przed wiekami – **Chryste nasz Królu, dziękujemy!**

- Za macierzyńską i królewską obecność Maryi w naszych dziejach – **Chryste nasz Królu, dziękujemy!**

- Za Twoje wielkie Miłosierdzie okazywane nam stale – **Chryste nasz Królu, dziękujemy!**

- Za Twą wierność mimo naszych zdrad i słabości – **Chryste nasz Królu, dziękujemy!**

Świadomi naszych win i zniewag zadanych Twemu Sercu przepraszamy za wszelkie nasze grzechy, a zwłaszcza za odwracanie się od wiary świętej, za brak miłości względem Ciebie i bliźnich. Przepraszamy Cię za narodowe grzechy społeczne, za wszelkie wady, nałogi i zniewolenia. Wyrzekamy się złego ducha i wszystkich jego spraw.

Pokornie poddajemy się Twemu Panowaniu i Twemu Prawu. Zobowiązujemy się porządkować całe nasze życie osobiste, rodzinne i narodowe według Twojej prawa:

- Przyrzekamy bronić Twojej świętej czci, głosić Twą królewską chwałę – **Chryste nasz Królu, przyrzekamy!**

- Przyrzekamy pełnić Twoją wolę i strzec prawości naszych sumień – **Chryste nasz Królu, przyrzekamy!**

- Przyrzekamy troszczyć się o świętość naszych rodzin i chrześcijańskie wychowanie dzieci –

- Chryste nasz Królu, przyrzekamy!**

- Przyrzekamy budować Twoje królestwo i bronić go w naszym narodzie – **Chryste nasz Królu, przyrzekamy!**

- Przyrzekamy czynnie angażować się w życie Kościoła i strzec jego praw – **Chryste nasz Królu, przyrzekamy!**

Jedyny Władco państw, narodów i całego stworzenia, Królu królów i Panie panujących! Zawieramy Ci Państwo Polskie i rządzących Polską. Spraw, aby wszystkie podmioty władzy sprawowały rządy sprawiedliwie i stanowiły prawa zgodne z Prawami Twoimi.

Chryste Królu, z ufnością zawieramy Twemu Miłosierdziu wszystko, co Polskę stanowi, a zwłaszcza tych członków Narodu, którzy nie podążają Twymi drogami. Obdarz ich swą łaską, oświeć mocą Ducha Świętego i wszystkich nas doprowadź do wiecznej jedności z Ojcem.

W imię miłości bratniej zawieramy Tobie wszystkie narody świata, a zwłaszcza te, które stały się sprawcami naszego polskiego krzyża. Spraw, by rozpoznały w Tobie swego prawowitego Pana i Króla i wykorzystały czas dany im przez Ojca na dobrowolne poddanie się Twojemu panowaniu.

Panie Jezu Chryste, Królu naszych serc, racz uczynić serca nasze na wzór Najświętszego Serca Twego.

Niech Twój Święty Duch zstąpi i odnowi oblicze ziemi, tej ziemi. Niech wspiera nas w realizacji zobowiązań płynących z tego narodowego aktu, chroni od zła i dokonuje naszego uświęcenia.

W Niepokalanym Sercu Maryi składamy nasze postanowienia i zobowiązania. Matczynej opiece Królowej Polski i wstawiennictwu świętych Patronów naszej Ojczyzny wszyscy się powierzamy.

Królu nam Chryste! Królu w naszej Ojczyźnie, królu w każdym narodzie – na większą chwałę Przenajświętszej Trójcy i dla zbawienia ludzi. Spraw, aby naszą Ojczyznę i świat cały objęło Twe Królestwo: królestwo prawdy i życia, królestwo

*Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu,
jak była na początku,
teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.*

Kraków-Łagiewniki 19 listopada 2016r.

Komunikat Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych w sprawie Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana

Podczas 372. Zebrania Plenarnego Konferencji Episkopatu Polski biskupi zatwierdzili treść i tytuł Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana. Ma on być odczytany w Krakowie-Łagiewnikach, 19 listopada - w sobotę przed uroczystością Chrystusa Króla Wszechświata. - W Jubileuszowym Akcie trzeba nam zobaczyć wielkie wezwanie, impuls mobilizujący do podjęcia solidnej pracy nad sobą celem odbudowania i ożywienia osobistej więzi z Jezusem, która jest u podstaw Jego królowania w naszym życiu. Stąd też, pierwszym nakazem chwili jest modlitwa do Ducha Świętego - podkreśla przewodniczący Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych bp Andrzej Czaja.

Publikujemy komunikat prasowy Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych w sprawie Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana.

Na zakończenie obchodów Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia i Jubileuszu 1050-lecia Chrztu Polski, 19 listopada br. - w przededniu uroczystości Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata - pasterze Kościoła w Polsce wraz ze zgromadzonym ludem Bożym dokonają w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach szczególnego aktu. Przed wystawionym Najświętszym Sakramentem złożą Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana. Znamy już jego treść, zatwierdzoną 16 kwietnia br. przez Konferencję Episkopatu Polski i komentarz dołączony do aktu. Potrzebą chwili jest ukazanie wartości i znaczenia wydarzenia oraz zadań na drodze jego realizacji.

1. Zwieńczenie i początek ważnych dzieł

Niewątpliwie wydarzenie w Krakowie-Łagiewnikach znacząco wpisuje się w zakończenie wskazanych wyżej Jubileuszy. Gdy przez cały rok w szczególny sposób dziękujemy się za łaskę chrztu Polski i jej owocowanie w dziejach, gdy mówi się o wspaniałości Bożego miłosierdzia i zarazem niebezpieczeństwie zmarnowania go, nie można zlekceważyć faktu, że w życiu wielu wiernych mamy do czynienia ze stanem uśpienia wiary, a nawet jej agonii. Można też mówić o swoistym procesie detronizacji Jezusa. Stąd pilna potrzeba Jego intronizacji poprzez obudzenie żywej wiary i życia z wiary, wyprowadzenia wielu wiernych z tego swoistego letargu, który prowadzi do cichej apostazji - zostawiania Boga na marginesie życia, czy wręcz odchodzenia od Boga (por. Jan Paweł II, *Ecclesia in Europa*, nr 9). Trzeba więc w dokonaniu Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa za Króla i Pana widzieć nade wszystko, mówiąc obrazowo, mocne uderzenie w dzwon, które przy zamykaniu Bramy Miłosierdzia, będzie zwróceniem się do Boga o szczególną łaskę miłosierdzia dla nas wszystkich i które powinno nas tak dogłębnie poruszyć, aby nie wrócić

do codzienności bez świadomego potwierdzenia wyboru Jezusa, jednoznacznego opowiedzenia się za Nim i podjęcia na nowo realizacji powołania do świętości.

Dlatego w „Komentarzu do Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana” czytamy, że akt ten „nie jest zwieńczeniem, lecz początkiem dzieła intronizacji Jezusa Chrystusa w Polsce i w narodzie polskim. Przed nami wielkie i ważne zadanie”. W nawiązaniu do słów papieża Piusa XI z encykliki „*Quas Primas*” można je określić krótko: „trzeba, by Chrystus panował”. Tak określone zadanie domaga się „uznania Chrystusa za swego i naszego Króla, uznania Jego panowania nad nami, czyli dobrowolnego poddania się Prawu Bożemu, Jego władzy, okazania Mu posłuszeństwa, celem uporządkowania, ułożenia życia osobistego i społecznego po Bożemu”.

Równocześnie trzeba stwierdzić, że doprowadzenie do proklamacji Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana stanowi zarazem zwieńczenie ważnego dzieła rozeznania i skorygowania dążeń i oczekiwań tzw. ruchów intronizacyjnych przez pasterzy Kościoła w Polsce. Po czasie wstrzemięźliwego odnoszenia się do jakiegokolwiek postulatu intronizacji Jezusa Chrystusa, w 2012 roku biskupi, w dwóch listach pasterskich, określili ramy kościelnego nauczania o królowaniu Jezusa i kulcie Chrystusa Króla. W 2013 roku Zespół ds. Ruchów Intronizacyjnych, ukonstytuowany przez Konferencję Episkopatu Polski, zaprosił do dialogu przedstawicieli ruchów intronizacyjnych i w ten sposób zawiązał się nieformalny zespół mieszany do wymiany myśli i wspólnych ustaleń. Oprócz dziesięciu biskupów tworzą go przedstawiciele: Wspólnot dla Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa, Rycerstwa Jezusa Chrystusa Króla, Stowarzyszenia „Róża” i Fundacji Serca Jezusa, Ruchu Obrony Rzeczypospolitej „Samorządna Polska”, Stowarzyszenia „Ruch Intronizacji Jezusa Chrystusa Króla Polski”. Są także reprezentanci środowisk inteligencji katolickiej oraz reprezentantka wspólnot i grup Polonii amerykańskiej, kanadyjskiej i australijskiej.

W wymianie myśli dostrzeżono wspólny cel zbieżny z dążeniem wielu wspólnot i stowarzyszeń w Polsce, zwłaszcza środowiska oazowego i charyzmatycznego, cel, który jest też u podstaw spotkań młodzieży w Lednicy: uznać Chrystusa Panem i Zbawicielem, uznać Go Królem i podać się Jego Prawu. Ustalono, że dokonanie tego typu aktu ma charakter zbawczy, zgodnie z zapewnieniem św. Pawła w Liście do Rzymian (10, 9-10): „Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych - osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami - do zbawienia”. Nato-

miast ogłaszanie Chrystusa Królem Polski byłoby aktem politycznym i oznaczałoby pomniejszenie Jego godności i ograniczenie Jego posłannictwa, Jego panowania i władzy. Stwierdzono też, że wołanie o uznanie Chrystusa Królem wyraźnie obecne w objawieniach prywatnych Rozalii Celak (bez jednak mówienia o Chrystusie jako Królu Polski), ma solidne podstawy biblijne i szerokie rozwinięcie w nauczaniu Kościoła, szczególnie w encyklice „Quas Primas” Piusa XI i jako takie nie może być dalej lekceważone. Zrezygnowano jednak ze słowa „intronizacja”. Uznano bowiem, że może być błędnie rozumiane, w znaczeniu dodania Jezusowi władzy, albo wyniesienia Jezusa na tron. Natomiast mówienie o „przyjęciu Jezusa jako Króla i Pana” bynajmniej nie umniejsza ani Jego królewskiej chwały, ani naszego pragnienia dobrowolnego poddania Jego panowaniu siebie samych, naszych rodzin i całej naszej Ojczyzny.

Ostatecznie owocem wspólnej pracy Zespołu ds. Ruchów Intronizacyjnych i ich przedstawicieli jest Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana oraz Komentarz do tegoż aktu. Wielkim zadaniem jest teraz solidne przygotowanie się do dokonania aktu w swoim sercu i w rodzinie, w parafiach i diecezjach oraz podjęcie zadań, które na różnych poziomach z niego wynikają.

2. Zadanie należytego przygotowania

Wpisany w kontekst dwóch wielkich jubileuszy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana ma być z założenia aktem wiary, potwierdzającym wybór Chrystusa i zawarte z Nim przymierze chrzcielne, a równocześnie aktem zawierzenia całego narodu Bożemu Miłosierdziu. Dlatego nie jest rzeczą przypadkową, że ma być dokonany w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach. Ta lokalizacja stwarza wspaniałą możliwość wyrażenia Bogu wdzięczności za Światowe Dni Młodzieży i podjęcia z gorliwością zadań, jakie papież Franciszek zawarł w skierowanym do nas orędziu.

Zasadniczym celem dokonania aktu jest uznanie z wiarą panowania Jezusa, poddanie i zawierzenie Mu życia osobistego, rodzinnego i narodowego we wszelkich jego wymiarach i życie według Bożego prawa. Jako taki, powinien więc też być aktem sprawiedliwości, w znaczeniu oddania Bogu tego, co Jemu należne, a równocześnie aktem posłuszeństwa Bogu w odpowiedzi na Jego Miłość.

Wydarzenie rozpocznie się o godz. 10.00. Przewiduje się m.in. nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia i stosowną konferencję. O 12.00 rozpocznie się liturgia Mszy św. Po niej przed wystawionym Najświętszym Sakramentem, wraz z rzeszą zgromadzonych wiernych, zostanie dokonany Jubileuszowy Akt. Następnego dnia, w uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, ma on być przedłużony i upowszechniony we wszystkich katedrach i świątyniach Kościoła katolickiego w Polsce.

Dlatego trzeba byśmy wszyscy podjęli trud solidnego przygotowania. Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana nie można bowiem sprowadzić do poziomu formuły słownej uroczystości wypowiedzianej

indywidualnie, czy razem z innymi w podniosłym momencie zwieńczenia obchodu dwóch ważnych jubileuszy. Nie wystarczy się tylko włączyć i nabożnie akt odmówić.

Zostaje podjęty z tą myślą, by Chrystus mógł bardziej i naprawdę królować w naszym życiu, w rodzinie, Kościele i Narodzie, a to się nie stanie wskutek dokonania jednorazowego aktu. Ten akt może nas jednak wprowadzić na drogę uznawania panowania Jezusa, poddania się Jego prawu, zawierzenia i poświęcenia Mu swego życia. Współ z innymi możemy przyczyniać się do tego, że będzie więcej miejsca dla Boga w parafiach, społeczeństwie, w naszej Ojczyźnie. Pod jednym wszakże warunkiem, że akt przyjęcia Jezusa za Króla i Pana będzie świadomie dokonanym aktem wiary. Do takiego aktu jesteśmy wszyscy zdolni, odkąd jesteśmy dziećmi Bożymi. Chodzi o podstawowy poziom religijności, wynikający z naszego powołania chrześcijańskiego, który wyraża prawdziwe nawrócenie.

Jubileuszowy Akt Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana trzeba zatem widzieć szerzej, jako początek realizacji jakże zasadniczego dzieła umocnienia w nas wyboru Chrystusa, którego dokonali w naszym imieniu nasi rodzice i chrzestni oraz podjęcia na nowo z wielką gorliwością naszego powołania do świętości. Realizacja obydwu zadań zakłada szerokie otwarcie drzwi Jezusowi, umiłowanie Jezusa do końca, zawierzenie Mu życia i pracy nad sobą, podejmowanie posługi miłości miłosiernej oraz realizację Ewangelii we wszelkich wymiarach życia, nie wykluczając jego aspektu ekonomicznego, społecznego i politycznego.

Dlatego trzeba podjąć wysiłek duchowego przygotowania, wziąć udział w tym ważnym przedsięwzięciu w Krakowie-Łagiewnikach i zaangażować się w nie w parafii i w rodzinie. W najbliższym czasie pojawi się na ten temat więcej informacji w mediach. Przez kurie diecezjalne zostaną przesłane do duszpasterzy pomocne materiały: czytanki październikowe, konspekty katechez dla dzieci i młodzieży, materiały do katechezy dla dorosłych. W jedną z niedziel październikowych zostanie odczytany stosowny list pasterski, wraz z dołączoną modlitwą o dobre dokonanie dzieła i jego rozwój. Zostanie też przygotowana nowenna poprzedzająca akt oraz modlitewnik dla upowszechniania zdrowego kultu Jezusa Chrystusa, już po dokonaniu aktu.

W Jubileuszowym Akcie trzeba nam zatem zobaczyć wielkie wezwanie, impuls mobilizujący do podjęcia solidnej pracy nad sobą celem odbudowania i ożywienia osobistej więzi z Jezusem, która jest u podstaw Jego królowania w naszym życiu. Stąd też, pierwszym nakazem chwili jest modlitwa do Ducha Świętego, bez pomocy którego nikt nie jest w stanie wyznać iż Panem jest Jezus (por. 1Kor 12,3).

Opole, 15 września 2016 r.

*Bp Andrzej Czaja
Przewodniczący Zespołu
ds. Ruchów Intronizacyjnych KEP*

Komunia Święta chorych

1. Posługa świeckich pomocników

Arcybiskup Metropolita Krakowski 12 grudnia 2005 r. podpisał dekret ustanawiający w naszej Archidiecezji posługę świeckich pomocników w udzielaniu Komunii świętej. Napisał w nim, że Eucharystia jest najcenniejszym spośród wszystkich darów Bożych.

Poprzez pełne uczestnictwo w Oferze eucharystycznej przez udział w Komunii sakramentalnej „nie tylko *każdy z nas przyjmuje Chrystusa*, lecz także Chrystus przyjmuje każdego z nas. Zacieśnia więzy przyjaźni z nami: «Wy jesteście przyjaciółmi moimi» (J 15,14) My właśnie żyjemy dzięki Niemu: «Ten, kto Mnie spożywa, będzie żył przeze Mnie» (J 6,57).

Kardynał Stanisław Dziwisz jednoznacznie stwierdza, „że do rozdawania Ciała Pańskiego nie jest konieczne otrzymanie święceń kapłańskich.

W uzasadnionych sytuacjach, tam gdzie zachodzi taka potrzeba oraz doradza wielki pożytek duchowy wiernych, Kościół ustanawia akolitów, którzy są nadzwyczajnymi szafarzami Komunii świętej, a także błogosławi starannie wybranych i odpowiednio przygotowanych wiernych świeckich, upoważniając ich do tego, by mogli podawać innym Chleb życia.”

Posługę nadzwyczajnego Szafarza Komunii świętej wprowadziła w Kościele powszechnym instrukcja Kongregacji Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów z 29 stycznia 1973 roku. Motywem tej decyzji była troska o to, aby wierni, którzy znajdują się w stanie łaski i kierując się właściwą i pobożną intencją pragną uczestniczyć w Świętej Uczcie, nie byli pozbawieni sakramentalnej pomocy i pociechy. W Polsce posługę pomocników w udzielaniu Komunii świętej reguluje instrukcja wydana przez Konferencję Episkopatu Polski 22 czerwca 1991 r.

Metropolita Krakowski swym dekretem zezwolił, żeby „należycie przygotowani i cieszący się odpowiednimi kwalifikacjami wierni mogli podjąć posługę niesienia Ciała Pańskiego” w jego Archidiecezji. „Osobę pełniącą tę posługę nazywamy «nadzwyczajnym szafarzem Komunii świętej» lub «pomocnikiem w udzielaniu Komunii świętej».”

Pierwszym jego zadaniem „jest pomoc w zanoszeniu Komunii świętej osobom chorym, starszym i niepełnosprawnym, (...) którzy potrzebują w szczególny sposób siły, jaka płynie z sakramentalnego zjednoczenia z Chrystusem.” Chorzy „trwając w swych domach na modlitwie wspierają w ten sposób całą wspólnotę, ale oczekują także, że wspólnota zatroszczy się o spełnienie ich wielkiego pragnienia, jakim jest częsta Komunia święta.

Ta właśnie troska o chorych jest główną racją wprowadzenia w naszej archidiecezji pomocników w udzielaniu Komunii świętej.”

Źródło: ks. Stanisław Miszczak, „Obrzędy Komunii Świętej Chorych”

2. Patron nadzwyczajnych szafarzy

„11 lutego 2010 roku, ks. kardynał Stanisław Dziwisz, wyraził zgodę, aby św. Stanisław Kazimierczyk był w Archidiecezji Krakowskiej czczony jako patron świeckich pomocników w udzielaniu Komunii Świętej.

Napisał: «Niech ten Błogosławiony (w chwili ogłoszenia był błogosławionym), który słowem i przykładem życia uczył, że największą wartością każdego chrześcijanina w życiu codziennym jest Msza Święta, którą sam z wielkim nabożeństwem sprawował, i przyjmowanie Komunii Świętej, po należyтым przygotowaniu oraz z gorącym dziękczynieniem, z nabożeństwa do Najświętszego Sakramentu czerpał siły do heroicznej troski o ubogich i chorych, którym zanościł Komunię Świętą także podczas niosącej śmierć zarazy, czuwa z nieba nad wszystkimi, którzy jako nadzwyczajni szafarze niosą chorym Chleb życia. Niech uprasza im łaskę gorliwej pobożności eucharystycznej i wiernego pełnienia swej posługi w Kościele.»

Źródło: <http://nszafarze.pl/index.php/o-szafarzach/o-szafarzach-historia>

3. List do chorych

Święty Stanisław Kazimierczyk przez całe swoje życie był związany z Zakonem Kanoników Regularnych posługującym w bazylice Bożego Ciała na Kazimierzu.

W tym kościele w każdą drugą środę miesiąca o godz. 16.00 odprawiana jest Msza Święta w intencji chorych, starszych, niepełnosprawnych, inwalidów, uzależnionych i tych, którzy nie umieją sobie poradzić ze sobą.

W Eucharystii uczestniczą nie tylko chorzy, ale i zdrowi, pragnący ofiarować swoją modlitwę w intencjach cierpiących bliskich. Po Mszy św. odprawiane jest krótkie nabożeństwo kończące się specjalnym indywidualnym błogosławieństwem relikwiami św. Stanisława Kazimierczyka.

Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Msze i nabożeństwa dla chorych prowadzi w bazylice Bożego Ciała ksiądz Ryszard Siuta, kanonik regularny. Kieruje on też w każdym miesiącu list do chorych. Poniżej publikujemy jego słowa adresowane do cierpiących w listopadzie br.

opr. J. Deskur

Mieć Świętego

Serdecznie pozdrawiam Was kochani Chorzy i wszystkich czytających ten list.

Ojciec Święty Benedykt XVI, w 2010 roku powiedział:

„Każdy powinien mieć jakiegoś Świętego, z którym pozostawałby w bardzo zażyłej relacji, aby odczuwać jego bliskość przez modlitwę i wstawiennictwo, ale także, aby go naśladować. Chciałbym zaprosić was, abyście bardziej poznawali Świętych, rozpoczynając od tego, którego imię nosicie, czytając ich życiorysy i pisma. Bądźcie pewni, że staną się oni dobrymi przewodnikami, abyście jeszcze bardziej kochali Pana oraz będą cenną pomocą dla wzrostu ludzkiego i chrześcijańskiego.”

Jednym z licznych francuskich świętych, choć mało znanych, jest święty Odyłon, opat benedyktyński z Cluny (koło Lyonu).

Pozwólcie, że przytoczę pewien fragment życiorysu tegoż Świętego, napisany przez św. Piotra Damiani:

„Pielgrzym z Akwitanii, wracający z Palestyny, spotkał w drodze pobożnego pustelnika, który go zapytał, czy zna Odyłona, opata w Cluny. «Tak», odpowiedział, «ale chciałbym wiedzieć, dlaczego mnie o to pytasz?».

Wtedy pustelnik mu wyjaśnił, że wie o tym z licznych objawień, jak wiele dusz z Czyśćca Odyło wybawia, już to przez dobre uczynki i modlitwy, które sam odprawia, już to przez te, które swym braciom zakonnym poleca spełniać.

Owszem, prosił usilnie pielgrzyma, aby w klasztorze w Cluny oznajmił i zachęcił zakonników, aby coraz gorliwiej spełniali swe dobre uczynki za dusze zmarłych.

Gdy o tym usłyszał opat Odyło, jeszcze większą przejął się litością i myślał o środkach, jakimi by mógł im stale dopomagać. Wtedy to wysłał do wszystkich klasztorów swej kongregacji polecenie, aby jak według przepisów Kościoła, pierwszego listopada obchodzi się uroczystość Wszystkich Świętych, nazajutrz obchodzono pamiątkę wszystkich wiernych zmarłych i by ofiarowano za nich modlitwy i jałmużny, a zwłaszcza Msze święte.”

Z czasem Kościół rozszerzył na cały chrześcijański świat praktykę odmawiania modlitw i odprawiania Mszy świętych, ofiarowanych za zmarłych, ustanawiając 2 listopada, który potocznie zwany jest „Dniem Zadusznym”.

Mamy świadomość, że przynależymy do rodzaju ludzkiego, który tworzy szeroko rozumianą wspólnotę. Składa się ona z trzech rodzajów bytowania, które określamy; jako Kościół pielgrzymujący (ten na zie-

mi), pokutujący (ten w Czyśćcu) i chwalebny (w Niebie). Wszystkie rodzaje, choć w różny sposób wpływają na siebie nawzajem. Tę zależność określamy mianem „świętych obcowania”.

„Piękne i pełne pociechy jest świętych obcowanie!

Jest to rzeczywistość, która nadaje inny wymiar całemu naszemu życiu.

Nigdy nie jesteśmy sami!

Należymy do duchowego «towarzystwa», w którym panuje głęboka solidarność: dobro każdego przynosi korzyść wszystkim i odwrotnie, wspólne szczęście promieniuje na jednostki.” (Benedykt XVI, 2009 r.)

Dlatego nie możemy przejść obojętnie obok tych, którzy w czyśćcu odpokutowują swoje winy. Jedynie my żyjący możemy skrócić ich, co prawda zasłużone, cierpienia. Dobro wyświadczone duszom w Czyśćcu cierpiącym zawsze powróci do nas w postaci dobra.

Bóg, ponieważ nas kocha bezgranicznie, niejako w nasze ręce składa swoje Miłosierdzie. Z Jego Woli możemy zadośćuczynić sprawiedliwości Bożej i wypłacać na ziemi to, co dusze są winne Sprawiedliwości Boga.

Przecież te dusze, które tu na ziemi nas gorąco kochały, dawały tego dowody przez różne ofiary; pielęgnowały nas, opatrywały i zaspakały nasze przeróżne potrzeby. Teraz my, kiedy one potrzebują naszej pomocy, możemy jej udzielać przez modlitwy, posty, jałmużny, przyjmowanie Sakramentów świętych czy ofiarowane Msze święte. Wszelkie uczynki miłosierdzia względem duszy czy ciała, spełniane w łasce uświęcającej i wykonane w dobrej intencji – to wszystko może posłużyć, jako wykup dla dusz będących w Czyśćcu. Jest to nasz moralny obowiązek, wynikający z miłości do bliźniego.

Święta Brygida słyszała od Anioła takie słowa: „Szczęśliwy jest na ziemi ten, ktokolwiek duszom w Czyśćcu pomaga przez swoje dobre czyny i fizyczne cierpienia.”

Zatem Kochani, możemy mieć wielu świętych przyjaciół, jeśli swoją postawą pomożemy duszom czyśćcowym osiągnąć świętość, aby mogły wejść do Nieba.

Jaką miarą wy mierzycie taką i wam odmierzą. (Mt 7,2)

Hojnie będzie wynagrodzony ten, kto w tym cierpieniu, nam (duszom czyśćcowym) przyniesie ulgę. (Por. św. Brygida)

Miej dar łaskawy dla każdego, kto żyje, nawet umarłym nie odmawiaj oznak przywiązania. (Syr 7,33)

Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty, Pan, Bóg wasz! (Kpł 19,1)

ks. Ryszard Siuta CRL

ŚDM ciągle żywe.

Parafialny Areopag w Tauron Arena w Krakowie

Dnia 28 X 2016 o godzinie 17:00 w Tauron Arena odbyło się pierwsze spotkanie z cyklu wydarzeń „ŚDM. Jesteśmy razem!” organizowanych przez Archidiecezję Krakowską, w którym wzięła udział nasza **parafialna grupa młodzieżowa Areopag**. Pomysł ten powstał z inicjatywy ks. bpa Grzegorza Rysia i kierowany jest „do wszystkich, których połączyła idea Światowych Dni Młodzieży”.

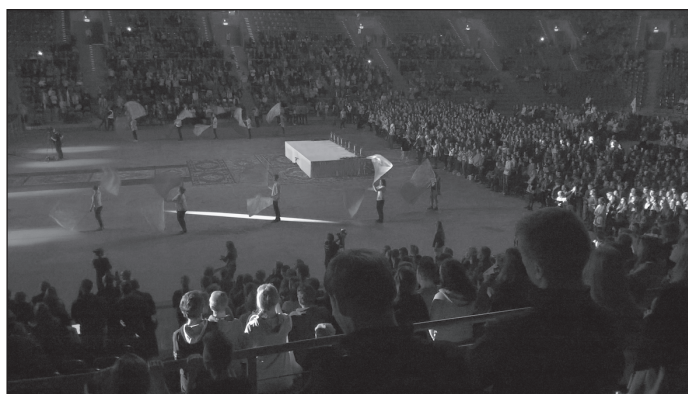
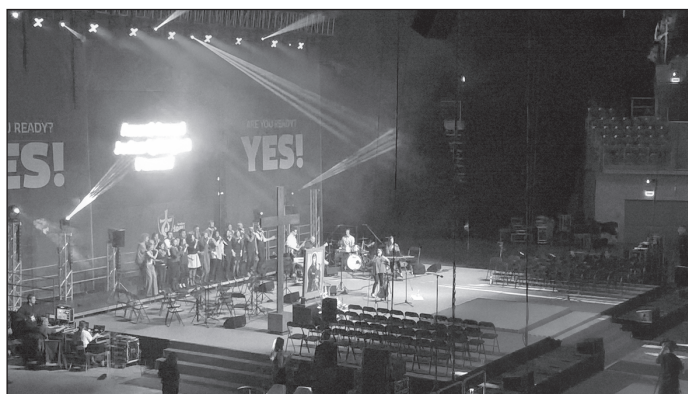
Spotkanie rozpoczęło się wspólną modlitwą i koncertem zespołu *NiemaGOtu* – twórców hymnu ŚDM „Błogosławieni miłośnicy”, pod przewodnictwem Jakuba Blycharza. Podczas ich występu cała publiczność wstała z krzeseł i wspólnie chwaliła Pana Boga radosnym śpiewem i klaskaniem w dłonie.

Następnym punktem programu było odczytanie wybranych odpowiedzi z nadesłanych ponad 1500 ankiet z całej Archidiecezji, w której biskup Ryś zadał uczestnikom dwa pytania: „Co powiedział Ci papież Franciszek podczas ŚDM?” oraz „Co zamierzasz z tym zrobić?”. Wśród najczęściej podawanych odpowiedzi były te dotyczące „wstania z kanapy” i „założenia butów, najlepiej wyczynowych”, jak również związane z relacjami z rodziną, zwłaszcza z ludźmi starszymi oraz kultywowaniem tradycji i historii, z której wyrastamy. Usłyszeliśmy wiele deklaracji młodych ludzi o gotowości do szerzenia idei ŚDM, do pozytywnych zmian w życiu prywatnym, jak i we wspólnotach parafialnych.

Kolejną część spotkania stanowiły świadectwa uczestników ŚDM: rodziny, wolontariusza, kapłana oraz ewangelizatora. Każdy z nich opowiadał o swoim przygotowaniu do tego wielkiego wydarzenia jak i o samym udziale w nim. Wspominali chwile piękne i radosne, jak i niekiedy sytuacje trudne, które jednak z perspektywy czasu okazały się potrzebną lekcją i ważnym doświadczeniem.

Jako kolejny gość wystąpił ks. prof. Robert Woźniak, który był tłumaczem Ojca Świętego w czasie ŚDM. Odpowiadając na pytanie, co wydarzyło się podczas ŚDM, wiernie przedstawił on sylwetkę papieża Franciszka oraz opowiedział o charakterystycznych dla jego pontyfikatu cechach: o wpatrzeniu w Maryję i przede wszystkim o ogromnej pokorze, która podczas Eucharystii zwraca uwagę na Chrystusa jako na najważniejszą postać.

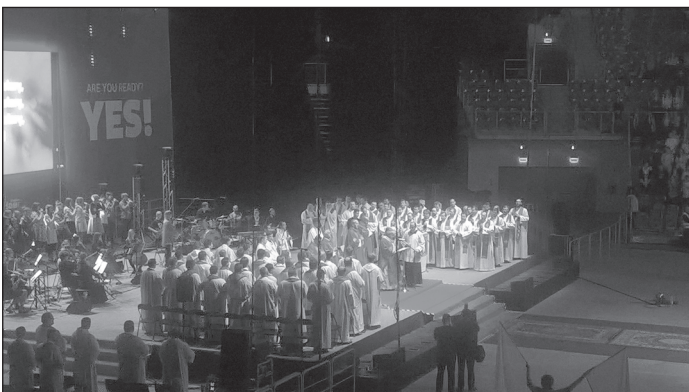
Pod koniec wydarzenia ks. kard. Stanisław Dziwisz dokonał podsumowania Światowych Dni Młodo-



fot. ks. Paweł

dzieży podkreślając, jak wiele dobrego wniosły one do życia Kościoła w naszej Archidiecezji, w Polsce i na całym Świecie. Ksiądz Kardynał podkreślił, że to dzięki młodym ludziom, zaangażowanym w przygotowania do ŚDM udało się to wydarzenie tak wspaniale zorganizować. „Wiedziałem, że można na Was liczyć” – dodał. Spotkanie zakończyła wspólna Eucharystia, której przewodniczył kard. Dziwisz. Podczas homilii wygłoszonej przez bp Grzegorza Rysia dostrzegliśmy, że Chrystus najbardziej potrzebuje nas we wspólnotach parafialnych z których pochodzimy. To miejsce gdzie każdy z nas jest posłany by głosić otrzymane od Chrystusa orędzie Ewangelii.

Cykl wydarzeń „ŚDM. Jesteśmy razem!” jest świadectwem, że Światowe Dni Młodzieży, w których uczestniczyliśmy nie zakończyły się 31 lipca



tego roku, ale trwają do dziś. I mamy ogromną nadzieję, że będą trwały jak najdłużej.

Agnieszka Krawczyk i Antoni Machowski

Przypominamy, że spotkania naszej młodzieżowej grupy Areopag odbywają się w każdy piątek o godz. 19.00 w salce pod Plebanią. Serdecznie zapraszamy wszystkich, którzy pragną razem z nami pogłębić swoją wiarę i z Jezusem wędrować przez życie...

Sprostowanie:

W nrze 44/2016 na s. 8 została zamieszczona błędna informacja, iż ks. Tomasz Gędłek jest doktorantem UPJP2 o specjalizacji teologia biblijna.

Niniejszym informujemy, że ks. Tomasz Gędłek jest doktorantem **Instytutu Historycznego UJ**, a jego specjalizacją jest historia średniowieczna.

PARAFIALNY KLUB SENIORA – nie tylko dla seniorów

zaprasza na kolejne spotkanie z cyklu
„Tajemnice krakowskich kościołów”.

Tym razem odwiedzimy Siostry Dominikanki przy
ul. Mikołajskiej 21. Spotykamy się przed kościołem
w czwartek 17 listopada o godz. 16 !!!

Do zobaczenia!

B. i A. Skrzyńscy

33. niedziela zwykła

(Łk 21, 5-19)

Jezus kreśli przed swoimi uczniami wizję ostatnich dni przed końcem świata. Ma się wrażenie, że jest to mowa pozbawiona optymizmu. Kiedy się czyta albo słucha tego tekstu, to rozmiar zła, jakie się dokona, może przerażać. Ale ostatecznie jednak ci, którzy wierzą, zostaną ocaleni. Włos im z głowy nie spadnie – jak słyszymy. Wszystko zależy od naszej filozofii życia: czy postawimy bardziej na życie ziemskie, czy na życie wieczne. Prawda jest pośrodku – musimy pamiętać o życiu wiecznym, o zbawieniu, które jest dla nas; ale to dążenie realizujemy pośród życia doczesnego i w nim również musimy się odnaleźć.

ks. Tomasz Gędłek

W piątki o 15.00 na Salwatorze

W każdy piątek o godz. 15.00, w naszym kościele odprawiana jest Koronka do Miłosierdzia Bożego. Zapraszamy wszystkich do wspólnej modlitwy. Kościół jest otwierany pół godziny wcześniej (14.30), można więc przed Koronką wykorzystać czas na osobistą modlitwę przed Najświętszym Sakramentem. Wejście od ul. Kościuszki.

Grupa Modlitewna

„O mój Jezu, choć przynaglenia mam tak wielkie, jednak mam być im powolna, a to tylko dlatego, aby nie zepsuć swym pośpiechem dzieła Twego. O mój Jezu, dajesz mi poznać tajemnice Swoje i chcesz abym je przekazała duszom innym. Już niedługo odsłoni mi się możliwość działania. Z chwilą absolutnego na pozór zniszczenia, rozpocznie się już bez przeszkody posłannictwo moje. Taką jest w tym wola Boża, która się nie zmienia pomimo, że wiele osób będzie przeciwnych, lecz nic nie zmieni woli Bożej. (Dz. 1389)

Widzę księdza Sopoćko, jak umysł jego jest zajęty i pracuje w sprawie Bożej, wobec dostojnych Kościoła, aby przedłożyć życzenia Boże. Za jego staraniem nowe światło zajaśnieje w Kościele Bożym dla pociechy dusz. Choć na razie dusza jego jest przepełniona goryczą, jakoby nagroda za wysiłki dla Boga, ale nie tak będzie. - Widzę radość jego, której nic uszczerbku nie sprawi, udzieli mu Bóg i części tej radości już tu na ziemi. Takiej wierności dla Boga, jaką się ta dusza odznacza, nie spotkałam. (Dz. 1390)

Uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny w naszej parafii



1 listopada tradycyjnie już w kaplicy cmentarnej odbyły się Nieszpory i Msza św., a po cmentarzu przeszła procesja z wypominkami i modlitwą za zmarłych.



fot. Danuta Lalik

2 listopada odprawiona została Msza św. za zmarłych kapłanów, zmarłe Siostry Norbertanki i Serafitki oraz za zmarłych z Bractwa św. Anny.

Barokowa podróż

30 października w kościele Sióstr Norbertanek wysłuchaliśmy wspaniałego koncertu „Barokowa podróż. Szlakiem europejskiej muzyki dawnej”, w wykonaniu barokowej orkiestry Cornu Copiae, kierowanego przez panią Karolinę Habało. W programie znalazły się, między innymi, utwory najstarszego syna J. S. Bacha i Vivaldiego. Atrakcją były także rzadko spotykane dawne instrumenty takie jak klawesyn, teorbald czy arcyłutnia. Ks. Proboszcz na zakończenie powiedział, że w zabieganym świecie potrzebne są takie spotkania, które choć na chwilę odrywają nas od codzienności.

Zespół Cornu Copiae współpracuje z Fundacją Promocji Kultury i Sztuki Ad Operam, która, m. in., gromadzi fundusze na koncert dla Domu Pomocy Społecznej w Krakowie.

Bas



fot. Jacek Zduń



KRAKÓW według Felicji

BYŁO:

- Na Alejach Trzech Wieszców rozpoczęło się wielkie sadzenie krzewów, które mają pochłaniać pyły i zmniejszać smog w Krakowie. Najpierw rośliny pojawiły się na odcinku między mostem Dębnickim, a kinem Kijów. W akcji sadzenia zorganizowanej przez Zarząd Zieleni Miejskiej wzięli udział mieszkańcy, w tym ci sławni jak muzyk Zbigniew Wodecki, pisarka Gaja Grzegorzewska czy rajdowiec Michał Kościuszko. Łącznie na alejach ma zostać posadzonych prawie 2 tys. krzewów.

JEST:

- Lekarze ze Szpitala Dziecięcego w Prokocimiu we współpracy z norweskimi uczonymi prowadzą nowatorskie badania genetyczne wcześniaków. Ich przełomowe odkrycie może w przyszłości zapobiec chorobom płuc i ślepotę u najmłodszych pacjentów. Krakowscy lekarze przebadali już dokładnie 119 wcześniaków. Najmniejszy ważył 500 g., a największy mniej niż 1400 g. Na podstawie wieloletnich obserwacji stwierdzono, że małe organizmy produkują różny zestaw białek. Co to oznacza w praktyce? Zmienia sposób leczenia, które częściej będzie kończyło się sukcesem. Aby dziecko wzięło udział w eksperymencie wystarczyło pobrać mu kilka kropel krwi. – Badania były przyjazne dla dziecka. Poza tym, dzięki udziałowi w eksperymencie najmłodszy jeszcze przez długi czas będą pod stałą opieką lekarzy – wyjaśnia prof. Magdalena Zasada, która spędziła 8 miesięcy w Norwegii pracując nad projektem. Tam właśnie badano geny myszy, które są bardzo zbliżone do ludzkich. Szukano mechanizmów powstania ciężkich powikłań występujących u niektórych wcześniaków. Jeśli dowiemy się, które geny są odpowiedzialne za ciężką chorobę płuc i pogorszenie, a nawet utratę wzroku, będziemy mogli lepiej chronić najbardziej zagrożone dzieci – wyjaśnia prof. Mirosław Bik-Multanowski, kierownik Zakładu Genetyki Medycznej UJ.

- Na krakowskim Uniwersytecie Rolniczym ruszyły międzynarodowe studia doktoranckie na kierunku piwowarstwa. Uczelnia chwali się, że to pierwsze takie studia w Europie. Jak mówi koordynator projektu, w Polsce cały czas rośnie zapotrzebowanie na piwa z wyższej półki, o oryginalnym smaku i aromacie. Cały projekt współfinansowany jest przez Unię Europejską, a jego budżet wynosi ponad dwa miliony euro. – Nasza uczelnia od dawna prowadzi zajęcia na kierunku technologia żywienia. Tam jest bardzo duże zainteresowanie piwowarstwem, więc kiedy pojawiła się możliwość aplikowania o środki unijne, skorzystaliśmy z niej – tłumaczy dr hab. Aleksander Poreda, koordynator projektu. Jak dodaje, zapotrzebowanie na wykształconych piwowarów wynika w dużej mierze z rozwoju tego przemysłu. Na pomysł podobnego kierunku studiów wpadł Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu, jednak tam można podjąć studia podyplomowe. Piwo jako produkt kojarzy się dość „rozrywkowo”, jednak w rzeczywistości piwowarstwo to cała masa skomplikowanych procesów biochemicznych i mikrobiologicznych – zauważa naukowiec.

- Wystarczy smartfon z zainstalowaną aplikacją, aby posiadać prawa jazdy mogli wypożyczyć samochód w Krakowie. Usługa carsharingu, czyli współdzielenia samochodu, pozwala na przemieszczanie się autem po mieście bez konieczności jego kupna, ubezpieczenia czy nawet tankowania baku paliwa. W stolicy Małopolski chętni mają do dyspozycji sto takich samochodów, w

którym zmieści się pięć osób. Każdy z nich ma wykupioną możliwość parkowania w strefie miejskiej. Do marca 2017 roku system ma ruszyć także w innych miastach: Warszawie, Poznaniu, Trójmieście, Wrocławiu czy na Śląsku.

- Ignacemu Janowi Paderewskiemu jest poświęcona wystawa, którą w Krakowie otworzyła Biblioteka Jagiellońska. Zwiedzający obejrzą dokumenty, zdjęcia, obrazy związane z postacią artysty i działacza niepodległościowego. Wystawa została zorganizowana z okazji Święta Niepodległości. – To wystawa biograficzna o charakterze popularyzatorskim. Ilustrowane są wszystkie dziedziny, w których Paderewski miał wybitne osiągnięcia, nie tylko te na polu artystycznym, ale również te na polu społecznym i politycznym. Na wystawie uwypuklony został wkład Paderewskiego w odzyskanie wolności Polski. Swoją działalność muzyczną, znajomości pozyskane na niwie artystycznej, m.in. z prezydentem Stanów Zjednoczonych Thomasem Woodrowem Wilsonem, wykorzystał dla sprawy polskiej. To prawdziwy bohater narodowy Sam mówił: „Miałem nadzieję, że zostanę kimś wybitnym, aby w ten sposób pomóc Polsce i to było ponad moimi artystycznymi aspiracjami”.

BĘDZIE:

- W tym miesiącu obserwatorzy nieba będą mieć okazję do podziwiania wyjątkowego zjawiska. Z 14 na 15 listopada, czyli w połowie miesiąca, na niebie pojawi się superksiężyc. Orbita ziemiska, po której krąży Księżyc ma kształt elipsy. Z tego względu, Księżyc podczas swojego cyklu znajduje się w różnych odległościach od Ziemi. Szacuje się, że listopadowej nocy Księżyc będzie najbliżej Ziemi od 1948 r. Teoretycznie efekt powinien być widoczny gołym okiem. W tym roku czekają nas jeszcze dwie pełnie, podczas których zobaczymy superksiężyc. Pierwsza miała miejsce w październiku. Druga, prawdopodobnie najbardziej spektakularna, w listopadzie, a ostatnia w grudniu. Listopadowy superksiężyc ma być najbardziej imponujący. Będzie to największa pełnia, którą zobaczymy w tym wieku. Pomimo teorii spiskowych, nie ma naukowych dowodów na to, by superksiężyc był przyczyną kataklizmów takich jak np. powódzie.

- Prezydent Jacek Majchrowski skierował do rady miasta projekt uchwały, która ma wyznaczyć miejsce pod budowę pomnika byłego prezydenta Krakowa Juliusza Leo. Wskazuje się skwer u zbiegu ulic Józefińskiej i Nadwiślańskiej, nieopodal kładki Bernatka, po stronie Podgórze. Radni zajmą się projektem zapewne już na najbliższej sesji. Lokalizacja dla pomnika ma już zgodę ZIKiT-u, Małopolskiego Konserwatora Zabytków, Głównego Architekta Miasta oraz rady dzielnicy Podgórze. Ta ostatnia zaznaczyła jednak, że przy budowie pomnika należy uwzględnić pozostawienie w obrębie skweru tablicy upamiętniającej 225. rocznicę założenia Wolnego Królewskiego Miasta Podgórze. To jak monument będzie wyglądał, ma rozstrzygnąć się w konkursie architektonicznym zorganizowanym przez miasto.

- Zwierzyniec. Przekształcenie popadającego w ruinę modernistycznego obiektu w rejonie ogrodu zoologicznego ma kosztować 5 mln zł. Niszczący w Lesie Wolskim pawilon Okocimski może zostać odnowiony. Gmina Kraków stara się o unijną dotację na przystosowanie tego obiektu, mieszczącego się przy Polanie Lea, dla potrzeb ośrodka edukacji ekologicznej. Zarząd Zieleni Miejskiej złożył wniosek o dofinansowanie projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego. Prace wyceniono na prawie 5 mln zł. Dofinansowanie ma wynieść 3 mln zł. Szanse na to są bardzo duże. Projekt został pozytywnie oceniony i zakwalifikowany do kolejnego etapu postępowania związanego z unijnym dofinansowaniem. Jan Machowski z biura prasowego Urzędu Miasta dodaje, że wkład własny będzie zabezpieczony w budżecie.

Opr. Felicja Niedzielska



Ogłoszenia parafialne i krótkie informacje

ROZNIKA POŚWIĘCENIA KOŚCIOŁA

XXXIII NIEDZIELA ZWYKŁA

13 XI 2016 r.

1. W miesiącu listopadzie różaniec za zmarłych w niedzielę o godz. 18.30., a w dni powszednie o godz. 17.30.

2. W kalendarzu liturgicznym w tym tygodniu wspominamy:
we wtorek – O godz. 18.00. msza św. nowenna ku czci bł. Bronisławy, dziewicy.

w środę – Po mszy św. wieczornej nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy.

w czwartek – wspomnienie św. Elżbiety Węgierskiej, zakonnicy.

w piątek - wspomnienie bł. Karoliny Kózkówny, dziewicy i męczennicy. Po mszy św. wieczornej nabożeństwo i koronka do Miłosierdzia Bożego.

w sobotę – wspomnienie bł. Salomei, zakonnicy.

3. Zachęcamy do czytania prasy katolickiej. Przy wyjściu z kościoła są do nabycia różne religijne czasopisma: Gość Niedzielny, Niedziela, Źródło, Tygodnik Salwatorski.

Wiersz niepodległościowy

Wiersz Antoniego Jana Bogusławskiego (1889-1956, poeta- podpułkownik kawalerii W.P, uczestnik wojny polsko-bolszewickiej 1920 roku).

Wiersz był deklamowany, z pamięci przez 12-letnią dziewczynkę, w ziemiance na Syberii 76 lat temu. Większość zebranych, była z pokolenia autora, słuchając płakali po ponownej utracie Ojczyzny.

Niedawno, kilka temu lat
My ledwo przyszliśmy na świat,
Gdy szabli moc i ducha siła
Głaz Polsce z grobu odwalila.
Huczały jeszcze gromem działa,
Cała się ziemia w krwi kąpała,
Gdy zawitały jak jaskółki,
Choć jesień była, polskie pułki.
Kiedy chorągiew z orłem białym
W poszumie wzbila się wspaniałym
I kiedy trysła pieśń ustami,
Pieśń o tym, żeśmy Polakami.
To co zmarłe pokolenia
To, cośmy znali ze wspomnienia
Wolność narodów, święte prawo
Wzleciało w górę nad Warszawą.
W Zygmunta bito dzwon w Krakowie
Orłowy wzięto lot we Lwowie,
Nad Wilnem, Śląskiem i Poznaniem
Zamigotało zórz zaraniem
I rozpało jasne znicze
Na życie nowe, budownicze,
Na wielki żywot pełen chwały
Dla całej Polski zmartwychwstałej.
Da Bóg, by przez długi szereg lat
Znicze swoje niosła w świat.

Różności z przeszłości i teraźniejszości

13 listopada

1680 – Urodził się Ondraszek, morawski zbójnik (zm. 1715)

1921 – W Krakowie została opublikowana w formie plakatu druga jednodniówka futurystów polskich Nuż w bzuhu.

14 listopada

1666 – W Gresham College w Londynie przeprowadzono pierwszą udaną transfuzję krwi (między psami).

1850 – Powstała Izba Przemysłowo-Handlowa w Krakowie (jako Izba Handlowa i Przemysłowa).

1896 – W Teatrze Miejskim w Krakowie odbył się drugi na ziemiach polskich pokaz filmowy z wykorzystaniem aparatury braci Lumière. Pierwszy miał miejsce 18 lipca w Warszawie na aparaturze edisonowskiej.

1908 – Albert Einstein przedstawił teorię kwantów.

1913 – Ukazał się pierwszy tom cyklu powieściowego W poszukiwaniu straconego czasu Marcela Prousta.

1939 – Australijski pies pasterski o imieniu Bluey padł w wieku 29 lat, 6 miesięcy i 12 dni, co jest najstarszym udokumentowanym wiekiem psa domowego.

15 listopada

1702 – Zainaugurowała działalność Akademia Leopoldyńska we Wrocławiu (późniejszy Uniwersytet Wrocławski).

1822 – Uruchomiono latarnię morską na Rozewiu.

1916 – Zmarł Henryk Sienkiewicz, polski pisarz, publicysta, laureat Nagrody Nobla.

1966 – Zrekonstruowana przez Piotra Kartawika rasa ogara polski została zarejestrowana w Międzynarodowej Federacji Kynologicznej.

16 listopada

Międzynarodowe – Międzynarodowy Dzień Tolerancji (ustanowione przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w 1966 roku)

1848 – W Londynie odbył się ostatni publiczny koncert Fryderyka Chopina.

1904 – W Warszawie uruchomiono pierwszą centralę telefoniczną.

1933 – Amerykański pilot Jimmie Angel odkrył z powietrza najwyższy wodospad na świecie Salto del Angel w Wenezueli.

1974 – Wysłano skierowaną do potencjalnych cywilizacji pozaziemskich tzw. Wiadomość Arcibó.

17 listopada

1633 – Premiera sztuki Ryszard III Williama Szekspira.

1839 – W Mediolanie odbyła się premiera pierwszej opery Giuseppe Verdiego Oberto, Conte di San Bonifacio.

1869 – Otwarto Kanał Sueski.

1945 – W Teatrze im. Stefana Jaracza w Olsztynie wystawiono pierwsze przedstawienie w języku polskim.

1970 – Douglas Engelbart opatentował mysz komputerową.

1989 – Wyemitowano ostatnie główne wydanie Dziennika Telewizyjnego.

18 listopada

1247 – Benedykt Polak powrócił do Lyonu z wyprawy do Imperium Mongolskiego.

1307 – Według legendy Wilhelm Tell zestrzelił z kuszy jabłko umieszczone na głowie swego syna.

1632 – Została wydana Biblia gdańska.

1655 – Potop szwedzki: rozpoczęło się oblężenie Jasnej Góry.

19 listopada

Międzynarodowe – Światowy Dzień Toalet

1257 – Poświęcono bazylikę św. Elżbiety we Wrocławiu.

1765 – Król Stanisław August Poniatowski otworzył w Warszawie pierwszą scenę publiczną, od 1807 roku nazywaną Teatrem Narodowym

1901 – Warszawski Hotel Bristol przyjął pierwszego gościa.

1969 – Brazylijski piłkarz Pelé strzelił swego 1000. gola.

1990 – Instytut Fizyki Jądrowej w Krakowie otrzymał, jako pierwszy w Polsce, numer IP (192.86.14.0), który został mu nadany przez Departament Obrony Stanów Zjednoczonych.